CİLT II
No. 27
28-1-1943

AFACAN

7 1/2 KURUŞ

Her hafta Perşembe Günleri çıkar

BAŞLANGIÇ

Ganj nehri, Hintlilerin kutsal bir ırmağıdır. Himalaya dağlarından fışkırıp da Bengale körfezine akıncaya kadar bol sularıyle uçsuz bucaksız yerleri sular. Balta girmemiş ormanlardan geçer. Buralarda yırtıcı hayvanlar doludur. Bu ormanların sahiplerinden biri Kammamuri dir. Bir akşam arkadaşı Tremal Naik ile buluşurlar. Uşakları Hurti ile Agur, bir akşam önce büyük bir kaplan avlamıya gitmişler ve henüz gelmemişlerdir.

Tremal Naik. Kammamuri'ye ormanda bir kaç gündenberi bir yabancı kadının dolaştığını, bunun ne rüya, ne masal olduğunu, hattâ kendisiyle konuşup adının (Ada) olduğunu öğrendiğini söyledi.

— O günden sonra kendisini aradım, ama... bulamadım.

Bu sırada bir hışıltı duyuldu. Uşak Agur yaralı olarak yanlarına yaklaştı. Hurti yoktu. Hurtinin nerede olduğu sorulunca Agur:

— Kaplanı avlıyorduk. Hayvan yaralandı, sudan karşı adaya geçti. Biz de geçtik. Orada bir kadın gördük. Karanlıktan birdenbire bir gürültü işittim. Hurtiyi ayaklarımın dibine cansız uzanmış buldum. Boğularak öldürülmüştü. Kaçtım, buraya geldim.

II
ESRARENGİZ ADA

Artık, kara ormanda yabancılar bulunduğuna şüphe kalmamıştı. Agur anlattıklarını bitirdikten sonra, Tremal Naik büyük bir düşünceye daldı ve ateşin çevresinde dolaşmıya başladı. Kammamuri ile Agur biraz ötede oturmuşlar, kaybettikleri arkadaşlarına acıyarak susuyorlardı.

Bir aralık Agur, aklına bir şey gelmiş gibi doğruldu:

— Raymangal adasına çıkınca kulağıma bir takım tuhaf tuhaf sesler gelmişti. Sonra bunlar kesildi ve ortalığı büyük bir sessizlik kapladı:

Tremal Naik canlanarak:

— Nasıl bir ses? Diye sordu.

— Bilmiyorum. Ne insan sesine benziyordu, ne de hayvan sesine... garip bir homurtu..

— Sen bu ses! hic daha önce işitdin mi?

— İşittim, usta.

— Ne zaman?

— Hani Tamul kaybolmuştu ya, işte o gün de kulağıma böyle bir takım sesler gelmişti.

Tremal Naik düşünceli düşünceli başını salladıktan sonra, yeniden:

— Anlaşılıyor, dedi. Raymankal adasında bilinmedik, yabancı insanlar var.

Ateşin yanında biraz daha dolaştı. Sonra:

— Ben adaya gidiyorum, dedi.

İki Hintli birden:

— Gitme, usta! Diye haykırdılar.

— Niye?

— Zavallı Hurti'yi nasıl öldürdülerse seni de öldürürler.

Tremal Naik onlara alev saçan gözlerle baktı:

— Kara orman avcısı hayatında korku nedir bilmemiştir, bu akşam mı korkacak? Haydi kayığa, Kammamuro!

Tremal Naik bunları öyle sert bir lisanla söylemişti ki, iki Hintli karşı gelemediler. Yalnız, Kammamuro:

— Fakat... diye duraladı.

O zaman Kara orman avcısı:

— Ne? dedi. Korkuyor musun?

Kammamuro göğsünü kabartarak:

— Hayır! Dedi. Ben de bir orman
çocuğuyum. Hiç bir şeyden korkm
— Öyleyse? Haydi gidelim. Ban
şı savaş açan bu yabancılar kim
bu gece bunu öğrenmek istiyorum.
Kammamuro bir çift kürek
kayığa doğru gitti.
Tremal Naik kulübeye girdi, t
aldı, fişekliğini taktı ve dışarı çıka
— Sen burada kal, Agur, dedi.
güne kadar geliriz. Eğer gelmiyecek
sak sen Darma ile Punti'yi alırsın,
mangal adasına gelirsin.
— Fakat...
— Ne? Oraya kadar gelmiye
yor musun?
— Benim için değil, senin he
korkuyorum. usta. O ada tekin d
başınıza bir şey gelmesin....
— Merak etme. Agur. Trema
öyle kolay kolay canını yabancılar
tırmaz.
— Hiç olmazsa yanına Darma
işine yarar.
— Hayır, istemez. Kaplan ba
olur, benim orada bulunduğumu b
der. Halbuki ben ne görülmek isti
ne de işitilmek. Hadi Allaha ısma
Agur.
Kara orman avcısı tüfeğini
vurduğu gibi kulübeden fırladı ve
ğı hazırlamış, onu beklemekte olan
mamuri'nin yanına gitti. Kayığa
lar ve açıldılar.
Gece, kapkaranlıktı ve sular
rine çöken sis etrafı korkunç bir
boğmuştu. Sağda, solda dikenli ba
ğaçları görülüyor. onların altında
kaplanlar homurduyor, uzun otlar
sından süzülen yılanlar ıslık çalıy
Irmak bu korkunç yerlerin
dan tatlı bir şırıltı ile akıyor, ü
giden kayığın dalgaları kıyılara
gecenin sessizliği içinde büyük
uyadırıyordu.

— Devamı 4 üncü sahif

AVCI BAYTEKİN
LİLİ, STACET VE KARISI AYA TAPAN YERLİLER TARAFINDAN MUKADDES TANRILARI ÖNUNDE KURBAN EDİLMEK ÜZERE ESİR EDİLMİŞLERDİ..
TANRI AYA KURBAN VERİLECEK GÜN YAKLAŞIYORDU.. TAM-TAMLARIN VURMASIDA ŞİDDETLENİYORDU..
STACET HAPSEDİLDİĞİ ODADA BU SESLERLE SİNİRLERİNİN BÜSBÜTÜN BOZULDUĞUNU HİSSEDİYORDU.
KOMŞU ODADA İSE KARISI, ESRARENGİZ BİR HAYALİN DALGALARI ÜZERİNE GÖZÜNÜ DİKMİŞ DURUYORDU.. LİLİDE YATAĞINA YÜZÜ KOYUN UZANMIŞ DÜŞÜNÜYOR. YAVAŞ, YAVAŞ AĞLIYORDU. BAYTEKİN DE BİZİ KURTARAMAZ.
HALBUKİ AY UFUKTA TULUN AY HALİNDE YÜKSELİYORDU. BAŞ SİHİRBAZ TÖREN ELBİSESİYLE GÖRÜNDÜ. KOLLARINI KALDIRARAK BİR EMİR VERDİ. BU İŞARET KURBANIN YAPILMASI İÇİNDİ.
LİLİ, STACET VE KARISI YERLİLER TARAFINDAN AY TANRISI KARŞISINDA KURBAN EDİLMEK ÜZERE HAZIRLANDILAR.. YERLİLERİN BAĞIRMALARI DUALARI TAM-TAM GÜRÜLTÜLERİ ARASINDA BAŞ SİHİRBAZLA VAHŞİ ORMANA DOĞRU GİDİYORLARDI..
LİLİ BİR HAYAL GÖRÜYORMUŞ GİBİ İLERLİYORDU.. STACET KEDERLİ GÖRÜNÜYOR FAKAT KORKUSUNDAN DEĞİL HÜZÜNLE YÜRÜYORDU.
BAŞ SİHİRBAZ, BU GARİP HEYKELİN KARŞISINDA DURDU. SONRA BAŞI YUKARIDA YALNIZCA İLERLEYEN LİLİYE DÖNDÜ.
BU SIRADA YÜKSEK BİR AĞACIN ÜZERİNDE, KOLU UZUN SİYAH OKUNU YAYINA KOYDU..
ARTIK MABUDUN ÖNÜNDE KURBAN EDİLECEKLERDİ.
İLK KURBAN LİLİ AYAKLARI VE KOLLARI BAĞLI OLARAK KURBAN MASASI ÜZERİNE YATIRILDI. YERLİLERİN BAĞIRMALARI, TAM-TAM GÜRÜLTÜLERİ DAHA HIZLAŞTI. BAŞ SİHİRBAZ BIÇAĞINI KALDIRDI.
TAM BU SIRADA HEYKELİN BİR TARAFI ÇÖKTÜ. İÇİNDEN UZUN SİYAH BİR OK UZATILDI. BAŞ SİHİRBAZ HİÇBİR SES ÇIKARAMADAN GERİLEDİ...
16
VAHŞİ BİR BAĞIRMA İLE İHTİYAR NAURİ KURBAN BIÇAĞINI KAPARAK YÜRÜDÜ. FAKAT KOMŞU BİR AĞAÇTAN GELEN BİR OK.
YERLİLERİ DÖRTNALA KAÇIRTMAĞA KÂFİ GELDİ. BAŞ SİHİRBAZLA NAURİNİN VURULUŞUNU BÜYÜK TANRININ İŞİ SANARAK HEPSİDE KAÇIYORLARDI. BAYTEKİNİN OYUNU TAM BİR BAŞARI KAZANMIŞTI..
ARKASI VAR

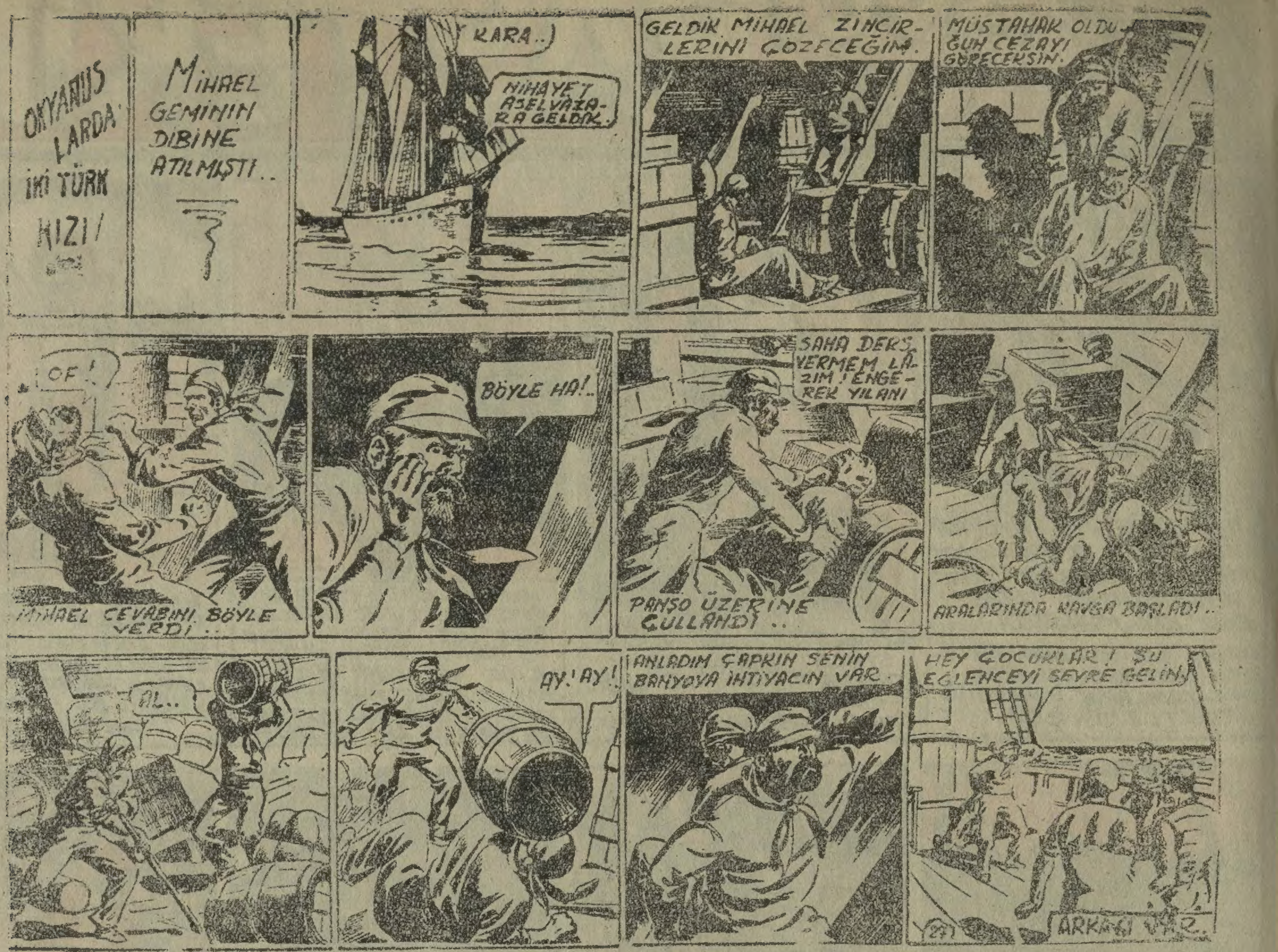

KARA ORMAN AVCISI

— 2 inci sahifeden devam —

Tremal Naik, kayığın arkasına oturmuş, tüfeğini dizlerinin arasına almış, gözlerini dört bir yana gezdiriyordu. Kammamuri, birbirine denk hareketlerle kürekleri çekiyor, altlarındaki rafif kayığı suların üzerinde kuş gibi uçuruyordu.

Yarım saat kadar böyle gittiler. Sonra birdenbire sol yandan tuhaf bir ses geldi. Bu, yırtıcı bir kuşun sesine benziyordu. Fakat bir insan boğazından çıktığı anlaşılıyordu. Ses çok yakından gelmişti.

Tremal Naik, Kammamuriye:

— Dur! Diye fısıldadı.

Bu sırada ayni ses yeniden duyuldu. Fakat bu, oldukça uzaktan gelmişti ve birincisine karşılık verdiği alaşılıyordu. Bu, yabancıların birbirleriyle işaretleşmesi olacaktı.

Kammamuri:

— Bizi gördüler galiba, dedi.

Kulağını kabartmış dinlemekte olan Tremal Naik:

— Belki, dedi.

— Dönsek mi, acaba? Bu gece ortada tehlike var.

— Tremal Naik giriştiği bir işten asla geri dönmez! Beni korkutacak adam henüz yer yüzüne gelmemiştir...

Kammamuri yeniden küreklere yapıştı. Biraz sonra, ırmağın bir şişenin gözazı gibi darlaştığı bir yere geldiler. Kıyıya sürünürcesine geçiyorlardı. Bu sırada ikisinin de burnuna sıcak bir hava dalgası geldi.

Etrafa göz gezdirince biraz uzakta, suyun üzerinde bir takım meşalenin yandığını gördüler. Tremal Naik:

— Yüzen mezarlığa geldik, dedi.

Burası kutsal ölülerin yakılıp küllerinin sulara atıldığı yerdi. Sulara çakılmış kazıklarm üzerinde, ölülerin ruhunu aydınlatmak için, meşaleler yanıyordu.

Kammamuri:

— Buradan geçecek miyiz? diye sordu.

— Elbette geçeceğiz.

— Kutsal ölüler bize kızmazlar mı?

— Hayır, Kammamuri, korkma, Brahma ile Vişnu, bizim giriştiğimiz işin büyüklüğünü düşünerek kusurumuzu bağışlarlar. Haydi, çek kürekleri...

Irmağın dar boğazındaki meşaleleri geçtikten sonra, Raymangal adasına yaklaştılar. Bu sırada, büyük bir hışırtı duyuldu. Sanki şiddetli bir fırtına çıkmış, ormandaki ağaçlar sallanmıya başlamıştı.

İkisi de, sesin geldiği tarafa dönüp baktıkları zaman, sularm üzerinden bir kara bulut yükseldiğini gördüler. Bunlar, uzun gagalı, kara kanatlı, yaban kuşlarıydı. Sularm üzerine konmuş olan bu kuşlar, kayığın yaklaştığını görünce havalanmışlardı. İsana korku veren bir çığlık koparak dört bir yana kaçıştılar.

Kammamuri:

— Bu kara haber kuşlarına da ne oluyor? Dedi. Bu da iyiye alâmet değil.

Hintli delikanlı, bunları söyliyerek kürekleri yine bırakmıştı. Tremal Naik:

— Sen işine bak, Kammamuri, dedi. Haydi çek kürekleri!

Kayık biraz sallandıktan sonra yine süzülmiye başladı.

Biraz sonra esrarengiz adaya gelmişlerdi. Oraya doğru yaklaştıkça Tremal Naik büyük bir heyecan duyuyor, arkadaşı ise korkudan gittikçe biraz daha titriyordu.

Kara orman avcısı onun bu halini anlamıştı:

— Korkma, Kammamuri, dedi. Şimdi kürekleri bırak, kayık kıyıya kendi kendine yanaşsın, belki yakınlarda bazı kimseler vardır, gürültü çıkarmıyalım.

— Daha var —

Bu Harbin Hikâyeleri

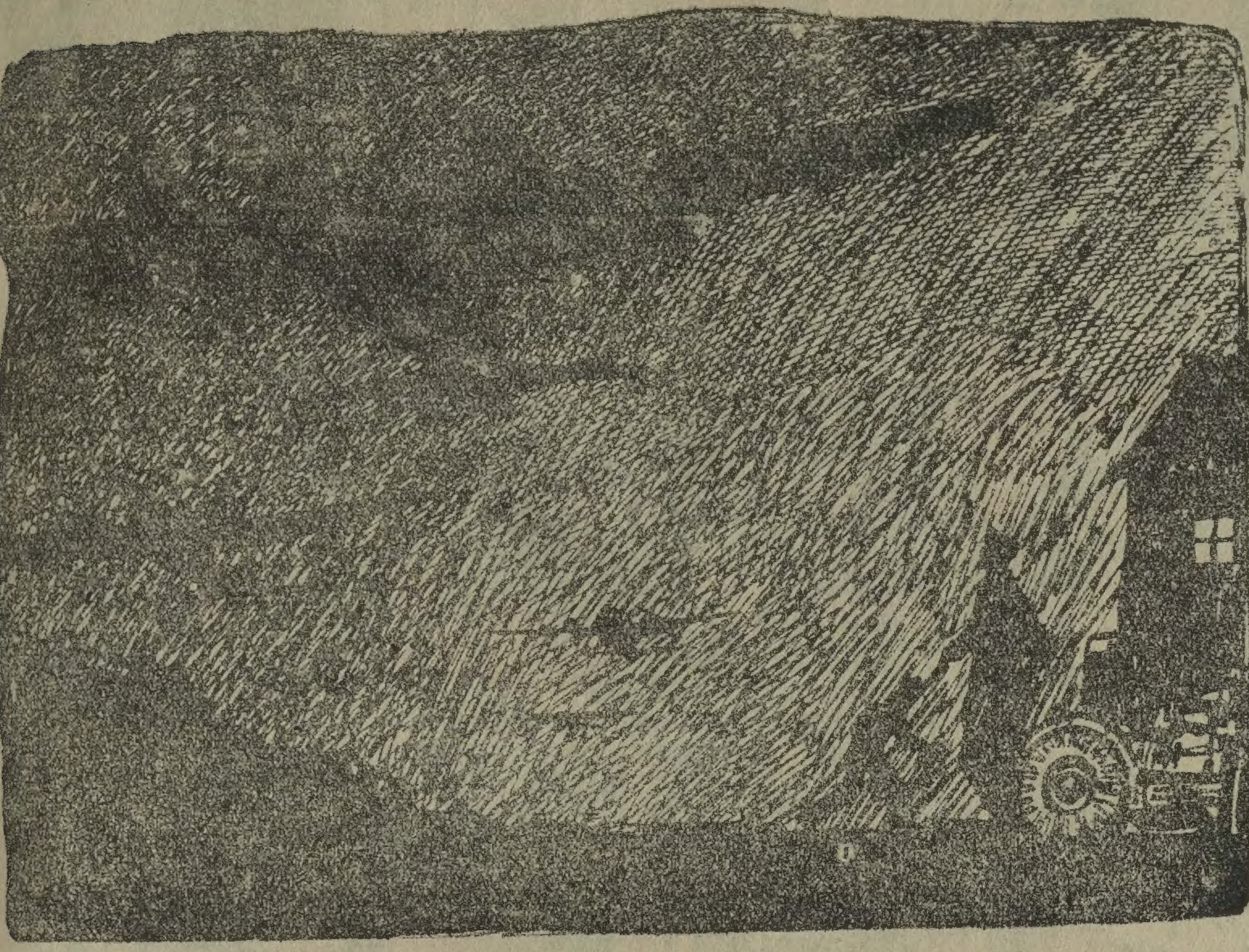

ASKER OĞLU ASKER!

Gündüz tarlada büyük babasına yardım ettikten sonra yorgun bir halde kendini yatağına atan çocuk, kulaklarında babasının, ölmeden önce ona söylediği şu sözleri yeniden duyuyordu:

— Bir millet büyük bir makineye benzer. O milletten olan herkes bu makinenin bir parçasıdır. Fakat, nasıl bir makinenin iyi işlemesi için parçalarından her birinin sağlam, yerinde olması ve üzerine düşen işi yapması gerekirse büyük, küçük, kadın, erkek, herkesin de milletin işinde pay alması gerekir. Onun için, "Ben küçüğüm, çocuğum, büyüklerin işine ne yardım edebilirim ki!" deme oğlum. Hele harpte, çocukların da, düşmanla döğüşen babaları gibi, üzerlerine alacakları işler vardır.„

Babası bunları, yaralı olarak yattığı hastahanede, başı ucunda bekliyen oğluna ağır ağır söylemiş ve ondan az sonra gözlerini bir daha açmamak üzere yummuştu. Çocuk, onun bu sözlerini bir dakika unutmuyor, onların her zaman kulağında çınladığını duyuyordu.

İşte şimdi de, kendisini babasının cephedeki yerini almış görürken, başının üzerinde uğuldayan uçak gürültüsü arasında yine o sözleri duyuyordu.

Babası ona, yapacağı ödevi hatırlatıyordu. Bunu yerine getirmek gerekti.

— Sıra benim! diye yerinden fırladı. Gözlerini açmıştı: Rüya görmüş olacaktı. Fakat hayır, gördüklerinin hepsi rüya değildi. İşte, uçakların kulakları sağır etmiye çalışan gürültüsü başının üzerinde uğulduyordu. Dört bir yanına göz gezdirdi: Büyük babası, biraz ilerdeki yatağında, derin bir uykuya dalmıştı.

Çocuk yerinden doğruldu. Uçakların gürültüsü bir yaklaşıp bir uzaklaşıyordu: Kulübenin damının tam üzerinden ve pek alçaktan geçtikleri anlaşılıyordu. Onları daha iyi görebilmek için kulübeden dışarı fırladı.

Hava kapanıktı. Fakat, ayın bulutlarm altından vuran ışıkları ortalığı tan sökme vakti imiş gibi, alaca karanlığa boğmuştu. Çocuk, görünmemek için, karşıdaki samanlığa koştu ve oradan uçaklara baktı: Evet, bunlar düşman uçaklarıydı, hem de ağır bombardıman uçakları..

Ne yapacaktı? Burada durup onları seyretmekle mi kalacaktı? Hayır! Babasının sözleri kulaklarındaydı: Bir millet makineye benzerdi. Hele böyle harp zamanlarında, milletin düşmanla girişiği savaşta, büyük, küçük, herkesin yapabileceği bir iş vardı.

Düşman uçakları, ardı arkası kesilmiyerek, filo filo geçiyorlar ve şehire doğru gidiyorlardı. Amma da çoktular ha! Fakat bunların içinden bir tanesinin bile eksik olması yine bir kâr sayılırdı.. Değil mi ya?

Çocuk, bu düşünce ile yerinden fırladı ve kulübeye koştu. Bu sırada büyük babası da uyanmış, kulübenin önüne çıkmıştı. Onun samanlıktan doğru geldiğini görünce:

— Ne o? Ne yapıyorsun? Diye sordu.

Çocuk, içeri girerken:

— Ödevimi yapıyorum, büyükbaba! dedi.

Biraz sonra, elinde, babasının ölürken yadigâr bıraktığı tüfeği ile dışarı fırladı ve samanlığa koşarak, oradaki kuru otların arasından nişan alarak, alçaktan geçen uçaklara bir yaylım ateşi açtı:

— Biri olmazsa öteki elbette uçağın can alacak bir yerine gelir! diye düşünüyordu.

Bir vuramadı, iki vuramadı, üç vuramadı... Dördüncü kurşun nihayet, uçaklardan birine saplandı. Başının üzerinden bir dev gibi homurdanarak geçen uçak, birdenbire, sanki nefesi tıkanmış gibi bir gürültü çıkardı ve.. tepetaklak oldu.

Uçak, biraz ilerdeki bir tarlaya düşerek alev almış ve yanmıya başlamıştı. Kendisine babasından miras kalan ödevi yapan kahraman çocuk, büyük babası ile beraber oraya koştu ve alevler arasından hafifçe yaralanarak kurtulan düşman uçmanlarını alarak kulübeye getirdi.

Bu küçük babacan delikanlı, bir düşman uçağını düşürdükten başka, esir de almıştı. Kimbilir babasının ruhu şimdi ne kadar memnundu.

Çocuk Sesinin Özel Hikâyeleri

9 — Kahraman Erzurum
10 — Aslan Yüzbaşı Muzaffer
11 — Uludağın mesut çiftleri
12 — Sihirli kamış
13 — İssız adanın misafirleri
14 — Okyanusta büyük deniz savaşı
15 — Civan Ali
16 — Büyülü kamış

Kitapları hazırlanıyor.
Pek yakında bekleyiniz.

DIYANA
ÇİNLİ HAYDUTLAR YENİ İCAT EDİLEN BİR MOTORUN PARÇALARIN ÇALIYORLAR. DIYANA ONLARIN PEŞİNDE. MAKİNELERİ ELE GEÇİRİYOR VE BUNLARI AVRUPAYA GÖNDERMEK İÇİN KONSOLOSUN YARDIMINI İSTİYOR...
ŞAŞILACAK ŞEY! KONSOLOS İZİNLİ İMİŞ. TELEFON HATTI DA BOZULMUŞ.
KONSOLOS İZİNLİ İSE SEN KİMİNLE KONUŞTUN?
TU! ŞİMDİ ANLIYORUM!
BANA YİNE OYUN OYNADILAR MOTUNG. „SİZİ KONSOLOSA ŞİKÂYET EDECEĞİM„ DEMİŞTİM. DEMEK KAPIYI ONLAR AÇIK BIRAKARAK KONSOLOS OYUNUNU OYNADILAR.
VE SEN ONA HER ŞEYİ ANLATTIN!
ŞİMDİ MAKİNELERİ ELE GEÇİRMİŞLERDİR.
BANA KALIRSA BAYAN DIYANANIN BAŞINDA BÜYÜK BİR BELÂ DOLAŞIYOR.
NE DİYORSUN HAYO?
BEN ÖYLE BELÂLARLA KARŞILAŞTIM KI ARTIK BİR ŞEYDEN KORKMUYORUM.
ARTIK KARŞIMIZA KİMSE ÇIKAMAZ. MAKİNELER ELİMİZDE. BİZ GİDERİZ KIZLA KISING UĞRAŞSIN..
MUTUNG KONUŞUYOR
A! YERDE BİR KÂĞIT VAR. ÇİNCE YAZILI..
GELELİM DIYANAYA
HAYO ŞU KÂĞITTA NE YAZILI, OKUR MUSUN? ACABA KİM DÜŞÜRMÜŞ?..
BİR TİCARET MEKTUBU. İYİKİ ELİMİZE GEÇTİ. OKUYALIM.
SAYGI DEĞER MOTUNG; MEKTUBUNUZU ALDIK. UÇAK İÇİN İSTEDİĞİNİZ YAKITARI ÜÇ GÜNE LAYKUNGA GÖNDERMEĞE ÇALIŞACAĞIZ. KÖLENİZ: ŞUNGLİÇİ ŞİRKETİ.„
TALİ YİNE BİZE GÜLÜYOR. ŞİMDİ NEREYE GİDECEĞİMİZİ BİLİYOR. KIYAFET DEĞİŞTİRELİM.
KIZ KARDEŞİM SİZE BU İŞTE YARDIM EDEBİLİR.
PENCEREMİZİN DİBİNDE GİDİP GELEN ŞU ADAM DA KİM?
İŞTE BENİ KAÇIRAN ADAM BU İDİ!..
EVİN ETRAFINI KUŞATMIŞLAR. NASIL ÇIKARIZ?
KARDEŞİMİN EVİ BİTİŞİĞİMİZDEDİR. VE LOKANTADAN ORAYA GEÇİLİR.
KISA BİR ZAMAN İÇİN BU SANDIKLARDA KAPALI KALIR MISINIZ?
MOTUNGUN ELİNE GEÇERSEK BİZİ TABUTA KAPAR.
ANLADIM! GÜZEL BİR FİKİR.
BİRAZ SORA
BİRAZ SONRA BİR ÇİNLİ HAMAL AĞIR SANDIĞI ARABA İLE GÖTÜRÜR.
ARTIK KÂFİ! BİRAZ DAHA BEKLEYEYİM. SONRA İÇERİ GİRERİM.
TELEFONDA SÖYLEDİĞİM ARKADAŞLAR MOYVANG. KENDİLERİNE BİRER ÇİNLİ ELBİSE VER.
ELBİSEM ÇOK. HATTA TAKMA SAÇTA TAKARIM.
ACABA BENİ ÇİNLİ KIYAFETİNE SOKABİLECEK MİSİNİZ?
BU TAKMA SAÇ SİZE ÇOK İYİ GİTTİ..
EKSİK OLMAYIN MOYVANG..
FARKINA VARIRLAR MI HAYO?
BAŞINA BİRDE HAMAL ŞAPKASI GEÇİRİRSEN DAHA İYİ OLUR.
LAYKONG UZAKTA MI?
HAYIR, PEKİNİN DOĞUSUNDA. ÇİN DIVARININ YANINDA..
ORASI SOĞUKTUR. YANINIZA BİR KAT DAHA ALIN.
BEN ESKİ BİR ARABA BULDUM. ONUNLA GİDERSEK BİZİ PAZARDA DÖNEN İKİ KÖYLÜ SANIRLAR.
TANYERİ AĞARIRKEN DOSTLARIMIZ LAYKUNG YOLUNU TUTMUŞLARDI..

Mandrake
HIRSIZLAR PEŞİNDE
SAKİ ARABİSTANIN EN ZİYADE TANINMIŞ BİR HIRSIZI İDİ. BİNLERCE İŞLER YAPMIŞ, ORTALIĞI DARMADAĞINIK ETMİŞTİ. HIRSIZLIK YAPTIĞI YERLERDE DAİMA BALÇIKTAN BİR DEVE BIRAKIYORDU. BU YÜZDEN BALÇIK DEVE ADINI ALMIŞTI..
BU ARAŞTIRMALARDA MANDRAKIN HİZMETÇİSİ ABDULLAH SAKİ TARAFINDAN HAVASIZ BİR YERE HAPSEDİLMİŞTİ..
MANDRAK SAKİYİ TUTARAK PRENSES NARDANIN BÜTÜN MÜCEVHERLERİNİ GERİYE ALDI.
VE SAKİNİN HAYATINI DA ABDULLAHI ONUN ELİNDEN KURTARMAK SURETİLE BAĞIŞLADI..
MANDRAK SİZ DÖNÜYORSUNUZ HALBUKİ SAKİ DE KURTULDU
EVET NARDA.. FAKAT MÜCEVHERLERİNİZ DE GERİYE GETİRİLDİ
ANDRAK SİZE NASIL TEŞEKKÜR EDECEĞİMİ
EVET ÇOK HEYECANLIDIR.
AZ KALSIN İKİ DEFA LİNÇ EDİLECEKTİM. DÖRT DEFA KURŞUNA DİZİLECEKTİM. ALTI DEFA HANÇERLENECEKTİM. ABDULLAH DA HAVASIZLIKTAN BOĞULACAKTI..
MANDRAK BAZI SERÜVENLERİNİ PRENSES NARDAYA ANLATIR.
HAYIR NARDA BÜTÜN BUNLARI SİZE ANLATMAK PEK ENTERESAN DEĞİL..
HAYIR NARDA.. YA SİZ?
HAYIR MANDRAK. ZENGİN OLDUĞUMDAN BENİ PARAM İÇİN ALIRLAR KORKUYORUM
ANLIYORUM HAYDI ONUN ŞEREFİNE..
BELKİ HAYALİNİZDE OLAN ADAMI BULURSUNUZ.
ACABA!
SİZ ÇOK ÂLİM, ÇOK KUVVETLİSİNİZ FAKAT BAZI ŞEYLER İÇİN KÖSTEBEKLER GİBİSİNİZ.
EFENDİ: UZUN KULAKLI BİR ADAM SİZİ İSTİYOR
UZUN KULAKLI MI? ANLADIM POLİS HAFİYESİ..
MANDRAK ABDULLAHIN ARDIMI İLE PRENSES NARDANIN ÜCEHERLERİNİ GERİYE ALDIRABİLMİŞTİ. BUNLARI ARABİSTANIN EŞHUR HIRSIZI SAKİ ÇALMIŞTI..
BU EŞEK KULAKLARLA SAKİYİ TAKİP EDEMİYECEĞİMİ SÖYLEMİŞ VE DÜŞÜRECEĞİNİZİ VA
BU KULAKLAR YÜZÜNDEN DELİ GİBİ OLUYORUM. ŞAPKAMI HİÇ ÇIKARAMIYORUM..
BUNDAN SONRA BİRİSİNİ TAKİP EDERKEN BAKINIZ.
TEŞEKKÜR EDERİM ARTIK SAÇLARIMI KESTİRİRİM.
MANDRAKIN BİR İŞARETİ ÜZERİNE KULAKLAR DÜŞER
POLİS MÜFETTİŞİ UFY, GEREK RENSESİN, VE EREKSE MANDRAKIN AZİZ AHPABIDIR. BU YÜZDEN YÜZLERCE DEFA HİZMET ETMEK İSTEMİŞTİ..
İŞTE ESKİ DOSTUM DUFY
MANDRAK! SAĞMISIN? SAKİYİ TUTTUN MU?
NARDA SİZE POLİS MÜFETTİŞİ DUFİYİ TAKDİM EDERİM.
BİLİYOR MUSUNUZ Kİ FURO SAKİDİR.
NASIL FURO SAKİ Mİ?
MANDRAK BÜTÜN ACUN SAKİDİR. ELLİ ADAM VARKİ BUNLARIN HANGİSİNİN SAKİ OLDUĞUNU BİLMEK BİR MESELE, BİR MUAMMA..

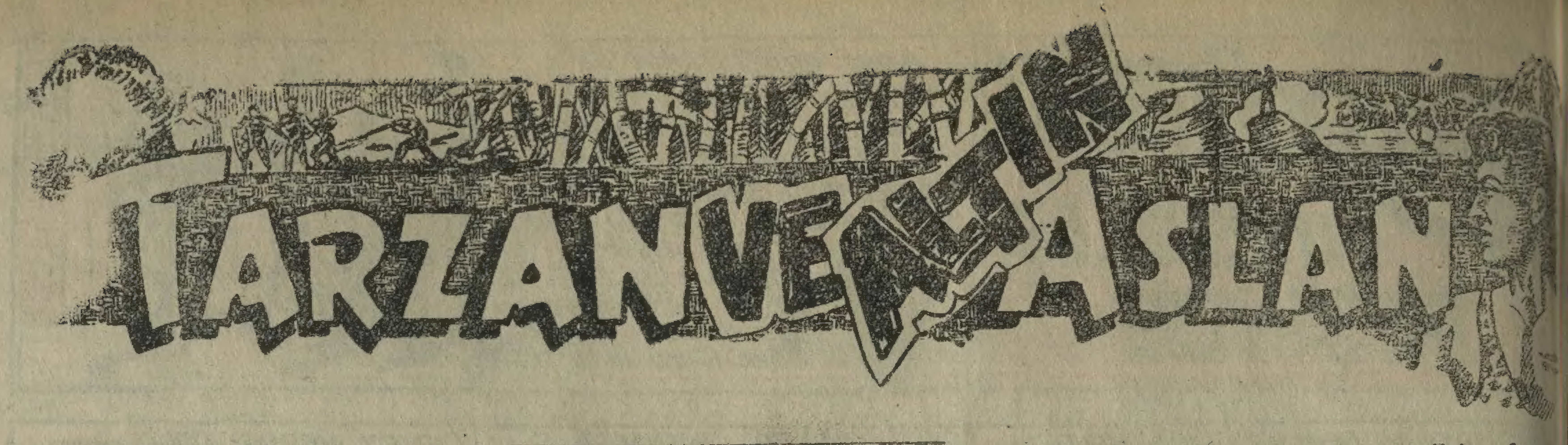

-Baş tarafı birinci cildin birinci sayısında-

Tarzan

— Söyleyin bakalım, siz kimsiniz, ve burada ne arıyorsunuz? diye sordu.

Ötekiler birbirlerine bakışarak ne söyliyeceklerini bilemiyorlardı. O zaman Tarzan, alaylı bir gülümseme ile :

— Zahmet etmeyin, dedi, ben sizin kim olduğunuzu pek âlâ biliyorum. Siz beni uyutup yırtıcı hayvanlara yem yapmak isteyen adamlarsınız! Fakat işte görüyorsunuz ki, bu emelinize muvaffak olamadınız. Karşınızda sapa sağlam duruyorum.

Tarzan'ı görür görmez korkudan titremeye başlamış olan Bluber:

— Allahınızın aşkına bize fenalık etmeyin, diye yalvarmıya başladı. Biz ettik, siz etmeyin. Bizi buradan kurtarın. Size on lira veririm, yirmi lira veririm...

Tarzan onun bu saçma sözlerine aldırış bile etmedi.

—Ben, dedi, sizin kervanınızdaki yerlilerin başı Luvini'yi arıyorum. O benim karımı öldürdü. Kendisi nerededir şimdi? Biliyor musunuz?.

Dört arkadaş: 'Bilmiyoruz,, diye başlarını salladılar. Sonra başlarına neler geldiyse anlattılar. Fakat bütün bunlar Tarzan'ın bilmediklerinden pek de fazla bir şey değildi.

Bu sırada bir çığlık duyuldu:

— Ay ay ay! Can kurtaran yok mu? Arslan üzerime saldırıyor!.

Hepsi dönüp baktılar. Bağıran Bluber'di. Altın aslan ona doğru bakıp bir adım ileri atınca korkak adam hemen yaygarayı basmıştı.

Tarzan:

— Korkmayın, dedi, bir şey yapmaz. Ben söylemeyince kimseye saldırmaz. Fakat bir kere ben emir verirsem o zaman da kimse tutamaz. Canınız kıymetli ise beni kızdırmamaya bakın! Sonra karışmam ha!.

Dört arkadaş arasında Tarzana en lâftan anlar geleni Kroski idi. Ormanlar çocuğu ona doğru dönerek:

— Nereye gidiyorsunuz? diye sordu.

Kroski:

— Nereye gittiğimizi biz de bilmiyorduk, dedi. Fakat gitmek istediğimiz yer batı kıyıları idi. Oraya nereden gidildiğini bilmiyoruz. Yalnız, güneşin battığı yana doğru yürüye yürüye elbette bir gün deniz kıyısına çıkacağımızı düşündük. Oradan da Avrupaya gitmek istiyoruz.

Tarzan, gözlerinde ciddi bir bakış canlanarak:

dedi. Size belki yardım edebilirim. Evet,

— Öyleyse benimle beraber gelin, yardıma pek de lâyık kimseler değilsiniz amma, ben, bu yaban ormanlarında Avrupalılara yardım etmeyi kendime bir ödev sayarım. Size değil, Afrika ormanlarına düşmüş Avrupalılara yardım etmek istiyorum.

Batıya doğru yürümeye başladılar. Akşam üzeri bir ırmak kıyısına geldiler. Orada mola vererek yattılar. Tarzan onlara Jadbalja bir şey yapmaz, korkmayın diye yeniden teminat verdi. Sonra kendisi de arslanile beraber ateşinin başına geçti, oturdu.

Kraski, uykulu gözleri ile bakınırken ve uyumak üzere iken birdenbire Tarzanın yerinden kalktığını ve bir ağaca doğru gittiğini gördü. Bu sırada Tarzanın cebinden yere para çantası gibi bir şey düştü. Çantanın içi para ile dolu olduğu da gözünden kaçmamıştı.

Bunun üzerine, Kroski'nin gözünden bütün uykusu silindi. Tarzanın uzaklaşmasını veya uyumasını bekledi. O zamana kadar uyumamaya karar vermişti. Tarzan, ağaca kadar gidip oralarda biraz dolaştıktan sonra tekrar ateşin başına geldi ve oturdu. Biraz sonra başını dizine dayı[...]rak uyumaya başladı...

Kroski Tarzanın uyuduğunu görü[...] yavaş yavaş ve yere sürünerek, çanta[...] bulunduğu yere kadar uzandı ve elin[...] zatıp aldı. Koynuna attı. Sonra tekrar y[...]rine gelerek başını kolunun üzerine koy[...] sanki çoktan beri uyuyormuş gibi yap[...] Bununla beraber, elini koynuna sokmu[...] çantayı, acaba içinde kaç para var di[...] yoklayıp duruyordu.

Fakat, çantanın içinde parmağına d[...]kunan şeyleri pek de paraya benzete[...]yordu. Bunun üzerine merakı büsbütü[...] arttı ve: "Acaba çantanın içinde ne var?" diye içi içini yemeğe başladı. Nihayet, da[...]yanamadı, karanlıkta ve el yordamı il[...] çantayı açtı, bir elinden öbür eline bira[...] döktü ve ateşin ışığına doğru tutarak baktı. Biraz daha küçük dilini yutacaktı:

"— Elmas!,, diye mırıldandı.

Ne yapacağını, neye uğradığını şaşırmış gibi idi. Biran öyle şaşkın şaşkın karanlığa gözlerini dikerek kaldı. Sonra avucundaki elmasları çantaya koydu. Çantayı da tekrar koynuna attı ve kendi kendine:

"— Müthiş bir define!,, diye söylenmeye başladı. "Yarından tezi yok.. Evet yarın!,,

— Arkası var —

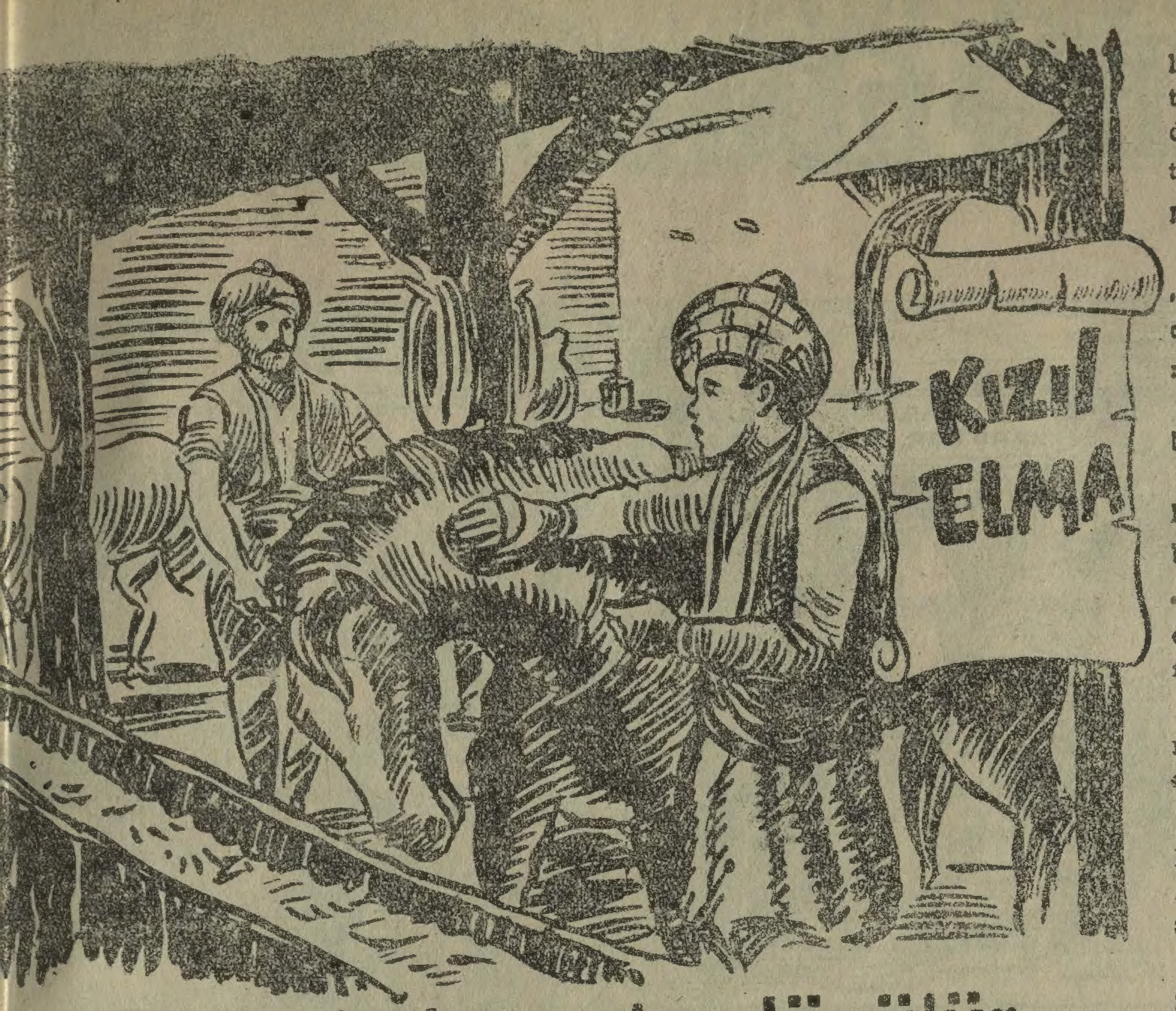

Demir tavında dövülür

— 7 —

Yazan: REŞAT EKREM KOÇU

Baş tarafı 1 inci cildin 21 inci sayısındadır.

Ertesi sabah herkes, sevinçli bir şaşkınlık içindeydi: Tufanı andıran o müthiş yağmur dinmiş, bulutlar sıyrılıp çekilmiş, gökyüzü tertemiz ve masmavi idi; ıslak damlara ve ağaçlara, güneş, altın bir yaldız gibi vurmuştu, yerlerdeki taşlar, çamurlu yollar ve gözün alabildiğine uzanan bataklık ova bile ışıl ışıl idi.

"Uğurlu tan han., da yalnız Yetim Ahmet, bu sabah, neşesiz ve dalgın idi; fakat handakiler yol hazırlığına, Muslu Ağa ile uşakları da sel ve yağmur temizliğine koyulduklarından çocuğun bu hali kimsenin gözüne çarpmamıştı. Bira ara, ahırdaki kır atını yoklamıya inen Hasan Pehlivan, çocuğu kır atı tımar ederken buldu, yanık bir sesle bir türkü mırıldanıyordu:

Yüzüğümün al kırmızı taşı var,
İkimizin ne gülmedik başı var.
Anadan öksüzüm, babadan yetim,
Felekle bahtımın bir savaşı var,.

Pehlivanı görünce sustu:

— Ne sustun ya?..

— Hiç..

Ahmet, ürkek duruyordu. Pehlivan, bu esmer çocuğu, tepeden tırnağa alıcı bir gözle süzdü: Kırmızı keçe külâhının altından taşan kara saçları, ters çevrilmiş bir fesleğen saksısına benziyordu; bakışları tertemiz ve karşısındakine güven veren iri kara gözleri bir çift kara elmas gibi parlıyordu, geniş omuzluydu, bazıları ve baldırları kuvvetli; eli ve ayağı, erkek işi, büyüktü. Pehlivan, Yetim Ahmedi, çok değil, şöyle üç dört yaş daha büyülterek on sekizine ondokuzuna çıkarınca gözünün önünde dünya güzeli bir Pehlivan yiğit belirdi.

— Adın neydi bakayım senin?..

Diye sordu çocuk:

— Yetim Ahmet! dedi.

— Ben seni pek sevdim Yetim Ahmet!..

— . . . .

— Senin gibi çocuğa handa uşaklık yakışmaz..,

Ahmet mırıldandı:

— Ben uşak değilim pehlivan ağa..

— Anlamam ben boş lâfı.. Şimdi senin at üstünde kılıç oynatacak yaşın..

— Benim atım var..

— Kılıcın var mı?. Er meydanında kılıç kuşandın mı?..

— . . . .

— Ne eğdin başını yere?. Cevap ver. sene!..

— . . . .

— Yetim Ahmet, ben seni Budine bizim Koca Mustafa Paşaya götüreyim, gelir misin?..

Çocuk büyük bir heyecan içindeydi, yoksa Karabali Bey amca gece konuştukları bu Hasan Pehlivana açmış mıydı? Gece Kara Bali Beyamcaya verdiği sözü hatırladı:

— Gelirim! dedi.

Bu kesin cevap karşısında Hasan Pehlivan coşuverdi, çocuğu koltuklarından tutarak bir tüy parçasıymış gibi havaya kaldırdı, yüzünü kendi yüzünün hizasına getirdi; pehlivanın gözleri sevincinden parıl parıl yanıyordu:

— Ne dedin bakayım.

— Beni Budin Paşası yiğit yoldaşı Koca Mustafa Paşaya götürürsen seninle beraber giderim, dedim Pehlivan ağa!.

Demirbaş Hasan pehlivan çocuğu bağrına bastı:

— Hey ulu tanrım!.. dedi, şu garip kulunu dün gece tufanında boğuyordun, bugün yetişmiş evlât sahibi ettin!..

Sonra Ahmedi yere bırakarak bir an düşündü, ya bu ihtiyar hancı torununa izin vermezse?..

Zeki çocuk Pehlivanın ne düşündüğünü sezmişti, ona, gece Kara Bali Bey amca ile konuştuklarını anlattı.

Onlar konuşurken, yukarda da Kara Bali Bey, çıplak dedeyi çağırtmış, gece Ahmetle verdikleri kararı açmıştı. Muslu ağa önce şaşırmıştı:

— Bre bu nasıl olur?.. Bre Kara Bali Bey kardeşim bu nasıl olur?..

Diye söylenmiş, sonra, gözleri yaşararak boynunu bükmüştü:

— Hak sözün karşısında boynum kıldan incedir benim, demişti... Demir tavında döğülür, pehlivan razı olur götürür, se varsın gitsin yavrucak.. Temizlik telâşiyle görmedim... Nerde ki acap?!.

— Yataktan Pehlivanın atını tımara giderim diye fırladıydı...

Muslu ağa boğuluyormuş gibi derin bir nefes aldı:

— Bali bey kardeşim... Hani ne diyeyim bilmem.. Bu çocuk benim..

— O bahsi açma Muslu ağa kardeşim... Benim de şu odada can yoldaşımdı.. Şu günlerimin eğlencesiydi..

— Yüzümüzü kara çıkarmaz inşaallah..

— Ben o çocuğun alnında gazilik nuru gördüm.. Türk kılıcını arşa asacak bir şehbaza benzer...

Muslu ağa Ahmede seslenmek için çıkmıya hazırlanırken içeriye Demirbaş Hasan pehlivan girdi, Yetim Ahmet arkasındaydı. Pehlivan, evvelâ Bali Beyin, sonra da Muslu Ağanın ellerini öptü:

— İzin verirseniz ben bu yetim Ahmedi Kızılelmaya götürürüm..

Muslu Ağa bir şey söylemek istiyordu, fakat boğazını, biraz sonra boşanacak bir hıçkırık tıkamıştı.

Kara Bali Bey:

— Çocuk bizim değildir, sizindir, evvel Allara, sonra Mustafa Paşa ile sana emanet!.. dedi.

— Arkası var —

Afacan b imece kupon 27

DALAYLAMANIN Sarayında
DUYUYORMUSUN BİR SES GELİYOR.
TAPINAKTAKİ KUTSAL ÇEŞMENİN SUYU AKIYOR.
A! DUVARDA GİZLİ BİR KAPU VAR, İŞİME YARAR
NE OLUYOR? SANKİ BİRİNE EZİYET EDİYORLAR
ANLIYORGIBI
ANLADIM: KENDİNİ GELİNİN YERİNE KOYUP ONU KAÇIRAN KIZ, ÇEŞMEDE YIKANIRKEN PİŞMANLIK GETİRMİŞ OLACAK, KIZI BULABİLİRİZ.
NE DEMEK İSTİYORSUN
KENDİ YERİNE GEÇEN KIZIN ONU ELE VERECEĞİNİ SÖYLERSEK KORKAR GELİR.
ANLADIM
TAPINAĞIN MEZARLARI ARASINDAYIZ KORKUYORUM
KORKACAK NE VAR BUNDA
BAK LO PİNG
VAY CANINA
KAÇALIM!
HAYIR, SANDUKADAN KİM ÇIKACAK GÖREYİM
KİM ACABA?
1 [ARKASI VAR]

KAZANANLAR Bilmece

23 üncü sayı bilmecenin çözülüşü:
"Yeni seneniz kutlu olsun..

AFACAN

...idi.

"DOĞRU ÇÖZENLER,,

1 — Erdal Karasu, 1675 sokak No. 130 Karşıyaka İzmir: 2 — Necdet Timur. Lâleli Mesih paşa sokak No. 81 İstanbul. 3 — Kâmiran Özer, Beylerbey Küplüce caddesi No. 58 İstanbul. 4 — Yavuz Elitoz. Moda Haci Şükü sokak No. 52 Kat 4 Kadıköy İstanbul. 5 — Aysel Zeytinlik Taş evler No. 35 Bakırköy İstanbul. 6 — Bursalı oğlu. Taksim Sıra serviler caddesi No. 70/4 İstanbul. 7 — Turhan, İnhisarlarda kantarcı Halil elile Bafra. 8 — Gonca Hayat. Göztepe istasyon caddesi No. 15/3 İstanbul: 9 — Gönül, Kurtuluş ilk okulu sınıf 4 No. 169 Kütahya. 10 — Halil, Kurtuluş ilkokulu sınıf 4 No. 181 Kütahya. 11 — Turran. Gazi Mustafa Kemal ilk okulu sınıf 5 No. 678 Denizli. 12 — Sevim. Kurtuluş ilk okulu sınıf 4 No. 151 Kütahya. 13 — Sedat. Gazi okulu sınıf 4 Denizli. 14 — Tuna. İnkılâp okulu 4 üncü sınıf talebelerinden 297 Eskişehir. 15 — Necmi. Birinci Ortaokul sınıf 1 C No. 395 Ankara. 16 — Emel. Türk Maarif Cemiyeti orta 3 A Yenişehir Ankara. 17 — Can, Beyoğlu Alyon sokak Kâmil Bey Ap. No. 18 İstanbul. 18 — Vasfiye, 2 inci ilk İran sefareti Kavaklıdere Ankara. 20 — ...kul sınıf 3 No. 943 Gemlik. 19 — Feruz, ...ehbet, İçhisar İstek sokak No. 6 Ankara. 21 — Rfik, İsmet Paşa Deliller tepesi sokak No. 4 Ankara. 22 — Naciye, Eyüp Gümüşsuyu Kurak sokak No. 13 İstanbul. 23 Metin, Sen Josef Fransız erkek lisesi 6 B Kadıköy İstanbul. 25 — Turgut, Göztepe Yeni yol İtfaiye caddesi No. 15 İstanbul. 25 — Erbil, Yeşilköy rfaniye sokağı No. 15 İstanbul. 26 — Haluk, Karşıyaka 2 nci orta okul S 2 C No. 320 İzmir. 27 — Kemal, ortaokul S 3 D No. 1905 Eskişe hir. 28 — Ergun, Taksim Cümhuriyet caddesi Talimhane palas Ap. İstanbul. 29 — Adnan, Şehzadebaşı Vidinli Tevfik Paşa caddesi No. 15 İstanbul 30 — Sevim, Atatürk okulu sınıf 2 Babaeski. 31 — Ethem, Nişantaı Ankadak sokak No. 22/2 İstanbul. 32 — Neclâ, Halkevi kahvecisi Niyazi kızı Çanakkale. 33 — Fikret, Bakkal İsmail elile Keşan. 34 — Atillâ, Osman Paşa ortaokul S. 2 B No. 964 Ortaköy İstanbul. 35 — Nuran, Kadıköy Uzui Hafız sokak No. 176 İstanbul. 36 — İsmail, Kasımpaşa Hacı Hüsrev sokak No. 15 İstanbul. 37 — Nurettin, ortaokul 2 A No. 120 Muğla. 38 — Kayahan, Beyoğlu Ayazpaşa Barli Ap. No. 8 İstanbul. 39 — Bahaddin, Kadırga 3 üncü ilk okul 2 B No. 4 İstanbul 40 — Zeki, Edirnekapı Sarmaşık sokak No. 2 İstanbul.

Şu dağlar, yüce olmuş
Ağaçlar, aksakallı hoca olmuş
Felek, altın şamdanını kaldırmış.
Gümüş pervaneler cihanı sarmış...

Sevgili çocuklar: Yukarıda gördüğünüz eski zaman masallarından alınmış bir bilmecedir. Bakalım kendi düşüncelerinizle bulabilecek misiniz.

DİKKAT:

1 — Çözülerinizi, bilmece kuponumuzla birlikte bir zarfın içine koyunuz.

2 — Zarfı yapıştırmayınız.

3 — Üstüne yalnız (60) paralık pul yapıştırınız.

4 — Adresi de şöyle yazınız: (Afacan 27 nci Bilmece işyarlığı — Posta kutusu 617).

Ülkü Kitap Yurdu
İSTANBUL

Çocuk Sesi'nin Özel HiKÂYELERi

1 — Kahraman Anne
2 — Pamuk Prenses
3 — Annam avcısı
4 — Gökyüzü korsanları
5 — Vahşiler arasında
6 — Mehmetçik
7 — Keloğlan
8 — Peri Prenses

Kitapları çıkmıştı. Her yerde arayınız

Basıldığı yer: Tan Matbaası — Çıkaran: Ülkü kitap yurdu. İstanbul — Ankara caddesi. — Sahibi ve umumi neşriyat müdürü: Ömer Lûtfi TARHAN — Müessisi: M. Faruk GÜRTUNCA.

Doktor Faust
HAYAL ÜLKELERİNDE
„FAUST" DÜNYA EDEBİYATINDA BÜYÜK BİR DEĞERİ OLAN ÇOK TANINMIŞ BİR ESERDİR. ORTA ÇAĞDA, ŞEYTANA UYUP GENÇLEŞMEK İSTEYEN İHTİYAR BİR DOKTORUN BAŞINDAN GEÇENLERİ ANLATAN BU HİKAYEYİ BİR ÇOK YAZARLAR ELE ALMIŞLAR VE ÇEŞİT ÇEŞİT YAZMIŞLARDIR. BUNLARDAN EN BAŞTA GELENİ VE EN ÇOK TANINMIŞ OLANI GÖTHE,NİN YAZDIĞI „FAUST"DUR. ESERDEKİ KAHRAMANLARDAN MEFİSTOFELES ŞEYTANDIR VE DOKTOR FAUST,U HAYAL ÜLKELERİNE O SÜRÜKLER. BUNUN İÇİN „FAUST" BÜYÜK BİR EDEBİYAT DEĞERİ TAŞIDIĞI GİBİ, KÜÇÜKLERİNDE MERAKLA OKUYACAKLARI ÇOK HEYACANLI BİR MASALDIR.
BU SAYIMIZDA BAŞLAYAN FAUST,U SİZLER MERAKLA VE BİR SİNAMA FİLMİ GİBİ GAYET HEYACANLI BİR ŞEKİLDE TAKİP EDECEKSİNİZ.
ÇOK ŞÜKÜR BENİ GÖRMEDİLER.
TUHAF BURNUMA GARİP BİR KOKU GELDİ
HAVADAKİ ELEKTİRİK OLACAK. FIRTINA KOPACAK
ŞİMDİ BİR KÖPEK KILIĞINA GİRECEĞİM.
SAHİPSİZ BİR KÖPEK.
AMAN! ELİNİ SÜRME. BELKİ TEKİN DEĞİLDİR.
YOK CANIM SAHİBİNİ ARIYOR.
NASIL İSTERSEN FAKAT DÖNELİM FIRTINA ÇIKACAK
ARKASI VAR